

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/25/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200180
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5014200180.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu P. E., nar. XX. H. XXXX, bytom T., zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Repáňom, so sídlom M. R. Štefánika 25, 036 01 Martin, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát so sídlom Kuzmányho 26, Žilina, v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. KRPZ-ZA-KDI-SK-112/2013 zo dňa 16. decembra 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/26/2014 - 39 zo dňa 11. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/26/2014 - 39 zo dňa 11. júna 2014 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 69,91 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva policajného zboru v Martine č. k. ORP-P-449/DI-E-2013 zo dňa 23. októbra 2013 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 21 ods. 1 písm. b/, g/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba „ZoP“) v znení neskorších predpisov, pre porušenie ustanovení § 4 ods. 1 písm. c/ a § 22 ods. 3 a § 66 ods. 2 písm. a/, d/, e/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba „ZCP“), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 2. júla 2013 o 19:00 hod. cúval s autobusom značky Scania EČ Z. v obci Bratislava, na ul. Svätoplukovej na príľahlom parkovisku autobusovej stanice Mlynské Nivy a pri tomto úkone nezaistil bezpečné cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby, nevenoval sa plne vedeniu vozidla a

nesledoval situáciu v cestnej premávke a zadnou časťou autobusu narazil do prednej časti zaparkovaného autobusu značky Mercedes EČ S.. Po náraze vodič autobusu E. P. vyšiel z autobusu a zisťoval, čo sa stalo. Zavolať na dispečing vo firme MT-Lines, kde im oznámil, čo spôsobil. Na dispečingu mu oznámili, že vyrozumejú druhú stranu, a to Prešovskú SAD, aby sa to nahlásilo na poisťovňu. Vodič E. P. dal za stierač poškodeného autobusu odkaz pre vodiča s telefónnym číslom na dispečing a priznanie sa k poškodeniu autobusu. Následne nasadol do autobusu a pokračoval vykonávať pravidelnú linku Bratislava - Martin. Vodič autobusu zn. Scania EČ Z. E. P., ako účastník dopravnej nehody si nesplnil svoju povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu policajťovi, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajťa, nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody a z miesta dopravnej nehody bezdôvodne odišiel.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. a/ ZoP uložená sankcia - pokuta vo výške 350 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

Žalobca sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal a žalovaný rozhodnutím č. k. KRPZ-ZA-KDI-SK-112/2013 zo dňa 16. decembra 2013 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že konanie i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo v súlade so zákonom a v priestupkovom konaní nebolo zistené porušenie práv žalobcu.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote žalobu, pričom krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. a) a c) O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj prvostupňového rozhodnutia, vrátane postupov oboch správnych orgánov v rozsahu danom žalobnými dôvodmi žalobcu, ktoré sú uvedené v žalobe má za to, že žaloba žalobcu je dôvodná. Podľa názoru krajského súdu správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci a nesprávne aplikovali ustanovenia zákona o cestnej premávke na vzniknutú situáciu v doprave zapríčinenou žalobcom. Predovšetkým je dôležité uviesť, že v doprave rozlišujeme v zásade dva základné druhy udalostí, ktoré pri strete vozidla s prekážkou možno kvalifikovať ako dopravné nehody a škodové udalosti. O dopravné nehody pôjde spravidla vtedy, ak dôjde k zraneniu, či dokonca úmrtiu osoby, či osôb, škody na inom vozidle, či majetku účastníkov nehody a iných osôb nad 3.990 Eur, poškodení, či ohrození životného prostredia, poškodeniu cesty, či verejnoprospešného zariadenia a pri iných následkoch, či závažných porušeníach povinnosti vodiča - najmä požitie alkoholu, či návykovej látky a i..

Žalobca ako účastník škodovej udalosti, aby svojím konaním nezapríčinil jej kvalifikáciu zo škodovej udalosti na dopravnú nehodu bol povinný minimálne oznámiť vznik škody osobe, ktorej ju spôsobil a oznámiť jej svoje osobné údaje, čo aj urobil, aj keď nie osobne, ale písomne. Pre vylúčenie pochybností, napr. o požití alkoholických nápojov, či pre posúdenie jeho celkovej spôsobilosti na jazdu by bolo vhodnejšie, ak by bol zotrval na mieste nárazu do autobusu ev. č. S., avšak bez ďalšieho ho rozhodne nemožno uznať za vinného, že spôsobil dopravnú nehodu a s tým súvisiace ďalšie priestupky v doprave. Zo záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch č. KRPZ-P-255/BA-KDI72-2013 zo dňa 2. júla 2013 súd zistil, že vypovedal vodič poškodeného autobusu ev. č. S. N. N.. Uviedol, že dňa 2. júla 2013 asi o 07:00 hod. zaparkoval autobus zn. Mercedes Benz ev. č. S. v Bratislave na ul. Svätoplukova na príľahlom parkovisku v areály autobusovej stanice Mlynské Nivy v nepoškodenom stave. Toho istého dňa asi o 19:00 hod. prišiel do autobusu a všimol si, že pri prednom evidenčnom čísle je poškodená predná kapota. Na to našiel za stieračom lístok s odkazom a telefónnym číslom, kde bolo uvedené, kto autobus poškodil. Autobus ponechal v pôvodnom postavení a privolať políciu.

Na zistenie skutkového stavu je podstatné, v akom časovom horizonte sa poškodená SAD Prešov dozvedela o uvedenej skutočnosti. Z výpovede žalobcu pred správnym orgánom vyplýva, že k poškodeniu zaparkovaného vozidla došlo o 19:00 hod. a približne v tom istom čase zanechal aj odkaz pre vodiča poškodeného autobusu. Túto skutočnosť potvrdil aj vodič poškodeného autobusu, keď uviedol

vo výpovedi, že asi o 19:00 hod. prišiel k autobusu a všimol si, že pri prednom evidenčnom čísle je poškodená kapota a za stieračom si našiel lístok s odkazom a číslom telefónu, kde bolo uvedené, kto autobus poškodil.

Podľa názoru súdu nie je podstatné, či skutočnosť o škodovej udalosti žalobca oznámil poškodenému osobne alebo to urobil písomne. Dôležité je, že v čase, t. j. asi po 19:00 hod. dňa 2. júla 2013 bolo zrejmé, kto spôsobil škodu na zaparkovanom autobuse. Z uvedeného dôvodu poškodený nemal volať políciu, ale mal telefonovať na číslo, ktoré mu zanechal žalobca. Polícia po príchode na miesto, kde žalobca poškodil zaparkovaný autobus dňa 2. júla 2013 o 19:10 hod. mala zistiť, že nie je žiaden dôvod pre kvalifikáciu konania žalobcu ako dopravnej nehody na mieste, ale vodič poškodeného autobusu mal byť poučený, že má kontaktovať svojho zamestnávateľa - vlastníka autobusu SAD Prešov a zároveň mal zavolať aj na telefónne číslo - zamestnávateľa žalobcu.

Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán nezistil dostatočne skutkový stav veci, vyvodil z neho aj nesprávny právny záver, nakoľko nemožno konštatovať, že udalosť, ktorú spôsobil žalobca dňa 2. júla 2013, je dopravnou nehodou. Žalobca nemohol porušiť povinnosti účastníka dopravnej nehody tak, ako sa mu v preskúmaných rozhodnutiach kládlo za vinu, nakoľko nebolo preukázané, že by bezodkladne a riadne neupovedomil poškodenú osobu, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti.

Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 10Sžd/45/2011 uviedol, že zákonodarca v snahe zabezpečiť, aby orgány dopravnej polície, priestupkové orgány a správne orgány konajúce o priestupkoch na úseku dopravy mali čo najväčší priestor venovať sa vo svojej činnosti, čo najviac a najzávažnejším protiprávnym konaniam vodičov a účastníkov v doprave, ktoré zapríčínujú najzávažnejšie dôsledky na zdraví a majetku a tým ohrozujú i bezpečnosť a plynulosť dopravy, rozlíšil dopravnú nehodu a škodovú udalosť, pričom v ustanovení § 66 ods. 6 v prvej vete zákona č. 8/2009 Z.z. stanovil povinnosti dvoch a viacerých vodičov pri škodovej udalosti a v druhej vete povinnosti vodiča a inej osoby pri spôsobení hmotnej škody prevádzkou motorového vozidla. Kým pri škodovej udalosti v doprave stanovil pre účastníka, ktorý ju zapríčinil, viac povinností (je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky), tak vodič, ktorý spôsobí škodu osobe, ktorá nie je prevádzkovateľom vozidla, je povinný ju o tom, že jej spôsobil škodu, len bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nie je vecne správne, je nezákonné a vykazuje znaky formalistického prístupu k posudzovaniu a zisťovaniu skutkového stavu.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol v ňom, že žalobca si nesplnil svoje povinnosti účastníka škodovej udalosti, ktoré doslova zo zákona odcitoval. Najmä opakovane zdôrazňoval, že žalobca nepreukázal svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, neposkytol údaje o poistení vozidla, nevyplnil a nepodpísal tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

Krajský súd v Žiline podľa názoru žalovaného nesprávne posúdil konanie žalobcu, nakoľko na strane č. 7 rozsudku č. 21S/26/2014-39 uviedol, že nie je podstatné, či skutočnosť o škodovej udalosti žalobca oznámil poškodenému osobne, alebo to urobil písomne.

Žalovaný opätovne zdôrazňuje jasný úmysel zákonodarcu, že nesplnením si povinností podľa § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke je aj škodová udalosť považovaná za dopravnú nehodu, s ktorou úzko súvisia povinnosti účastníka dopravnej nehody, a nie škodovej udalosti. Na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozsudok Najvyššieho Súdu Slovenskej republiky č. 1Sžd/8/2011, z ktorého vyplýva, že základné právne východisko pre hodnotenie vzťahu pojmov dopravná nehoda a škodová udalosť je obsiahnuté v ustanovení § 64 zákona č. 8/2009 Z. z.

Citoval toto ustanovenie a konštatoval, že pri použití teleologickej metódy výkladu práva, tzn. výkladu s dôrazom na účel ustanovenia hore uvedeného § 64 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. je celkom jednoznačné,

že účelom zákonodarcu pri koncipovaní tohto ustanovenia bolo využitie následkov legislatívnej fikcie formulovanej slovami „sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3“.

Odborná literatúra a súdna judikatúra sa viac menej zhodujú na tom, že pod pojmom fikcia v práve je nutné chápať také výnimočné a konštrukčné dotvorenie reálne neexistujúceho stavu, deja, právnej skutočnosti, ktoré zákonodarca umožňuje na základe preukázanej skutočnosti, ktorá s ňou existenčne nesúvisí, a to za účelom nájdenia východiska zo situácie, ktorá by bola právne ťažko alebo vôbec neriešiteľná. Práve využitím hore uvedenej fikcie zákonodarca vytvoril osobitnú skupinu kvázi dopravných nehôd (zákonné dôvody uvedené pod písm. a/ až c/), ktoré, hoci nenapĺňajú spoločensky nebezpečný charakter udalostí v doprave definovaný zákonodarcom v ustanovení § 64 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., tak vytvárajú situáciu, ktorú musia orgány Policajného zboru Slovenskej republiky objasňovať (§ 64 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. a contrario).

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že zámerom zákonodarcu bolo považovať za určitých okolností za dopravnú nehodu aj vybrané škodové udalosti, nakoľko bolo potrebné ponúknuť dôslednejšiu a účinnejšiu ochranu práv osôb zúčastnených na dopravnej udalosti, keď nie je možné odstrániť existujúci rozpor v zavinení (písm. c/), poprípade ak niektorá zúčastnená na dopravnej udalosti nie je ochotná inému účastníkovi poskytnúť svoje údaje alebo na mieste vôbec zotrvať (písm. a/), resp. ak jeden z účastníkov sa o domnieva, že je pod vplyvom návykových látok (písm. b/).

Ponechanie naznačených dopravných udalostí iba na ich doriešenie účastníkmi, a to prostriedkami súkromného práva by narážalo na ťažké, resp. neprekonateľné prekážky a celkom by toto riešenie nekorešpondovalo s úlohou orgánov štátnej (najmä výkonnej) moci. Potom je celkom na mieste a logicky očakávateľné, že zákonodarca prelomil pasivitu orgánov štátnej moci naznačenú v ustanovení § 64 ods. 3 záver zákona č. 8/2009 Z.z. s tým, že aj takúto skupinu dopravných udalostí musia orgány Policajného zboru Slovenskej republiky v príslušných právnych predpisov objasňovať. Navrhol preto zmeniť napadnutý rozsudok tak, že odvolací súd žalobu zamietne.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu sa plne stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu ako aj s jeho odôvodnením. Správny orgán nezistil dostatočne skutkový stav veci a následne z neho vyvodil nesprávny právny záver. Žalobca riadne a včas upovedomil poškodenú stranu, ktorá nebola účastníkom škodovej udalosti, teda neporušil povinnosti účastníka dopravnej nehody tak, ako mu ich správny orgán kladie za vinu, preto z týchto dôvodov nemožno považovať udalosť spôsobenú žalobcom za dopravnú nehodu.

Žalobca trvá na tom, že vydané rozhodnutia správnych orgánov, ktoré boli napadnuté žalobou, sú nezákonné a tiež je nezákonný postup pred vydaním týchto rozhodnutí, preto žalobca tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený vydaným rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiadal, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Správny orgán neposudzoval daný prípad individuálne a v súlade so zákonom o cestnej premávke a zákonom o priestupkoch. Spoločenská nebezpečnosť konania žalobcu pri a následne po spôsobení predmetnej škodovej udalosti nemohla dosiahnuť úroveň spáchania priestupku.

Žalobca teda trvá na všetkých svojich doterajších vyjadreniach, považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a navrhuje z vyššie uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdiť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania z titulu právneho zastúpenia podľa pripojeného vyčíslenia

.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“, v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250a ods. 2 OSP odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 10. decembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podľa § 64 ods. 1 ZCP, dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej sa usmrtí alebo zraní osoba.

sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie.

uniknú nebezpečné veci alebo

d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

Podľa § 64 ods. 2 ZCP, za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6.

je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo

sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Podľa § 64 ods. 3 ZCP, ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou, taká ktorú orgány Policajného zboru neobjasňujú.

Podľa § 66 ods. 2 ZCP, účastník dopravnej nehody je povinný

a) ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi.

poskytnúť podľa svojich schopností a možností zranenej osobe prvú pomoc a bezodkladne privolať záchrannú zdravotnú službu.

urobiť potrebné opatrenia na záchranu osoby alebo majetku ohrozeného dopravnou nehodou,

zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel,

urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť cestnej premávky na mieste dopravnej nehody,

g) umožniť obnovenie cestnej premávky, najmä premávky vozidiel pravidelnej verejnej dopravy osôb,

h) preukázať svoju totožnosť na požiadanie iného účastníka dopravnej nehody,

i) bezodkladne upovedomiť osobu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody, o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou a oznámiť jej svoje osobné údaje; ak to nie je možné, upovedomenie a oznámenie zabezpečí prostredníctvom Policajného zboru.

Podľa § 66 ods. 6 ZCP, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb., ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí a osvojuje si ich. Má k nim len jednu výhradu a jedno doplnenie.

Výhrada smeruje k tomu, že rozsudok sp. zn. 10 Sžd 45/2011 sa týkal škodovej udalosti, pri ktorej vodička spôsobila škodu na plote pred domom, čiže inej osobe ako účastníkovi cestnej premávky a teda i povinnosti zodpovednej vodičky boli so zreteľom na ustanovenie § 66 ods. 6, posledná veta iné - užšie - než v prerokúvanom prípade, pri ktorom došlo ku škode na inom vozidle, teda inému účastníkovi cestnej premávky (§ 66 ods. 6, veta prvá ZCP). Citácia tohto rozsudku v prerokúvanom prípade preto

nie je úplne na mieste, aj keď v zásade nie je chybná.

Doplnenie dôvodov rozsudku krajského súdu sa týka úvah žalovaného o zámere zákonodarcu uvedených v odvolaní.

Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, tak ako uviedol už súd prvého stupňa, že úlohou orgánov Policajného zboru SR nie je zaoberať sa nehodami na parkoviskách a miestach ležiacich mimo cesty pri malej rýchlosti, spravidla pri parkovaní, rovnako v cestnej premávke, nárazmi vozidiel pri posúvaní kolón alebo pri zipsovej jazde.

Zákonodarca v snahe odbremeniť orgány objasňujúce priestupky v doprave od objasňovania každej škodovej udalosti, vytvoril tento inštitút a jednoznačne mienil vysporiadať záujmy účastníkov dopravnej udalosti bez zasahovania policajných orgánov, pokiaľ sú na to splnené podmienky. Domýšľanie dôvodov, či sprísňovanie podmienok, kedy sa ešte môžu účastníci škodovej udalosti dohodnúť a kedy už musí zasiahnuť štátny orgán, nie je namieste.

Škodovú udalosť charakterizuje práve to, že v nej ide len a výlučne o škodu - o nič iné, ktorú si môžu účastníci škodovej udalosti vysporiadať medzi sebou sami a bez asistencie kohokoľvek iného, pokiaľ o to nepožiadajú a zároveň sú na to splnené podmienky.

Ak pri škodovej udalosti dôjde k relevantnému prejavu vôle toho, kto škodu spôsobil, smerujúcu k jej náhrade, akýmkoľvek spôsobom, a druhý účastník nemá dôvod takýto návrh neprijat' - bola spôsobená len škoda na majetku, ktorá je nahraditeľná v peniazoch - nie je ingerencia policajných orgánov namieste. V prípade, ako uvádzal žalovaný v odvolaní, ak k dohode nedôjde, ak je nezhoda medzi účastníkmi škodovej udalosti, podozrenie na alkohol, neochota niektorého z účastníkov komunikovať, či oznámiť potrebné údaje a byť súčinný, nastupuje nezastupiteľná úloha policajných orgánov v zmysle známeho: „Pomáhať a chrániť!“

V opačnom prípade si účastníci škodovej udalosti dokážu uspokojiť svoje nároky z nej vyplývajúce aj sami. Policajné orgány nemusia nútiť toho, kto je ochotný škodu spôsobenú škodovou udalosťou nahradiť - ako v prerokúvanom prípade žalobca - nezatajuje sa a neuniká pred svojou zodpovednosťou. Ich asistencia je nevyhnutná pri tých škodových udalostiach, kde takáto vôľa nie je, kde nie je zrejmé, kto udalosť zaviniť, ak je škoda zrejme vyššia ako 3.990 Eur, ak je neochota zrejmeho vinníka niesť zodpovednosť za spôsobenú škodu, či dokonca útek z miesta škodovej udalosti bez oznámenia svojej identity a prihlásenia sa k zodpovednosti za spôsobenú škodu.

Z tohto pohľadu je malicherné trvať na tom, že žalobca nepodpísal, či nevypísal predpísané tlačivo na mieste udalosti. Ak oznámil kontaktné údaje, nazatajil, že škodu spôsobil a bol ju ochotný prostredníctvom zamestnávateľa, či poisťovne uhradiť, je dôvodné predpokladať, že v prítomnosti druhého účastníka by vyplnil i predpísané tlačivo, avšak pre nedostatok času (jazda linkovým autobusom) a neprítomnosť poškodeného účastníka tak urobil náhradným spôsobom, ktorý spĺňa základné požiadavky, ktoré sa na vodiča, ktorý vozidlom zaviniť škodovú udalosť, kladú.

Z týchto dôvodov a dôvodov uvedených krajským súdom, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že žalovaný je povinný úspešnému žalobcovi uhradiť trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 69,91 € (61,87 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. + paušálna náhrada 8,04 €) na účet právneho zástupcu žalobcu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.